

Slovencev. Spomenica se je, kakor znano, že predložila na kompetentnem mestu na Dunaju. Sedaj bi bilo pa tudi treba, da se razširi med vse sloje našega naroda, da jo čitata gospod in kmet, meščan in vaščan, da jo preštudirajo zreli možje kakor naša učeča se mladina ter da si jo k srcu vzame tudi naše rodoljubno ženstvo! Vsebinsko te spomenice bi si moral osvojiti ves naš narod tako, da bi v nji izražene zahteve postala javna, občna volja, ki bi z elementarno močjo silila z vsemi pravnimi in ustavnimi sredstvi na to, da se nam dovoli, kar hočemo imeti. Ako hočemo veljati na svetu za moderno prosvetno ljudstvo, treba, da se naš lepi jezik glasi tudi z vseučiliške katedre, treba, da se v materinem jeziku izobražujejo naši juristi, filozofi in bogoslovci... Agitacija za vseučilišče prisili odločujoče činitelje pa tudi posredno, da se nam otvorijo čim preje neogibno potrebne slovenske srednje šole. Na delo! Vsaki narod je sam svoje bodočnosti — kovač.

A. Aškerc.

»Slovenische Dichter«. Pod tem naslovom je bil spisal naš rojak g. Selak v svojem v Sarajevu izhajajočem tedniku »Stimmen aus Bosnien« serijo feljtonov. Finočutni in duhoviti kritik je ocenjal v njih spise Prešernove, Stritarjeve, Levstikove, Gregorčičeve in Aškercove. — »Stimmen aus Bosnien« priporočamo našim rodoljubom, društvom in kavarnam.

\* \* \*

Aškerc v švedščini. Znani, v našem mesečniku že večkrat omenjeni švedski pisktelj Alfred Jensen, je prevedel na švedski jezik doslej že štiri epske pesmi Aškercove, in to: »Pevčev grob« (»Songarens graf«), potem pa tri indske legende: »Pramločo«, »Krišno« in »Grešnika« (»Syndaren«). Te prevode je bil prinesel meseca sept. in okt. Göteborgski dnevnik »Handels-och Sjöfarts-Tidning«. V tem listu je bil g. Jensen tudi priobčil kratek feljton o Aškercu... O priliki ponatisnemo na tem mestu kateri prevod; o g. Jensenu, vrlem prijatelju Slovanov, pa izpregovorimo v »Zvonu« v kratkem kaj več.

»Martin Krpan« v nemškem prevodu. To imenitno Levstikovo humoresko, ki jo je bil pred leti na ruski jezik prevedel prof. Hostnik, je ponemčil g. Selak v letošnji, dne 15. oktobra izšli številki lista »Stimmen aus Bosnien«. Prevod je vzoren.

A. Aškerc.

Ilustrovaná slovenska poezija. Galerije slik domačih umetnikov mi Slovenci še nimamo. Pri nekem uglednem ljubljanskem meščanu, ki ve ceniti umetnost, pa sem videl pred kratkim nekaj takega, kar bi se smelo imenovati nekak narodni slikohram v miniaturi. Dotični izobraženi meščan je znan s slikarjem Karpellusom, ki je ilustroval poezije Prešernove, pa je pri njem naročil celo vrsto zanimivih slik in risb. Nisem se mogel nagledati lepih podob, viscih po stenah. Štiri podobe predstavljajo prizore iz slovenskih narodnih pesmi; to so: »Pegam in Lamberg«, »Kralj Matjaž«, »Ravbar« in »Lepa Vida«. Karpellus je motive dotičnih epskih pesmi tako klasično upodobil, da bi jih ne bil mogel menda nobeden drug slikar boljše! Ko gledaš te slike drugo za drugo, se živo spominjaš lepih naših narodnih pesmi, in tu šele spoznaš, kak dragocen zaklad leži v teh na videz preprostih spevih za upodablajočega umetnika! — Izmed modernih pesmi naših je ilustroval Karpellus tri, namreč Prešernovega »Ribiča«, podpisančevi legendi »Pramločo« in »Mea culpa« ter Gregorčičevega »Ujetega ptiča«. Poleg teh motivov sem videl še portret Erjavčev in pa oljnato sliko, ki predstavlja hip, ko ugleda Kolumb Ameriko. Zares zanimiv domač muzej!

A. Aškerc.